

Petra Heuts koos gelukkigwijze voor een baan als docent paraveterinair bij CITAVERDE College

Ik wil mijn studenten iets meegeven voor de toekomst

Wat doe je als je passie bij Dierengeneeskunde ligt en je helaas niet ingeloot wordt? Dan kies je voor een andere opleiding. Dat deed Petra Heuts in 1996. Ze startte met de studie Gezondheidswetenschappen in Maastricht. Maar de passie bleef groot voor haar. Daarom koos ze er toch in het laatste jaar voor om aansluitend Diergeneeskunde in Utrecht te gaan studeren. Daarna kwam ze terug naar het zuiden, waar de banen in die tijd niet voor het oprapen lagen. Tot haar grote geluk solliciteerde ze 13 jaar geleden bij CITAVERDE College en werd ze aangenomen als docent diervverzorging in Heerlen. Ze werkt daar nu als onderwijscoördinator en docent Paraveterinair.

Passie gevonden

“Na mijn studie Diergeneeskunde ging ik vervangen in diverse dierenartspraktijken, ook in België. Nadat ik jaren zelfstandig had gewoond, trok ik weer tijdelijk in bij mijn ouders. Ik wilde financieel onafhankelijk en zelfstandig zijn. Tot mijn grote geluk kwamen er twee vacatures als docent diervverzorging bij CITAVERDE in Heerlen én Roermond vrij. Ik wedde niet op één paard en solliciteerde op beide functies. Ik werd aangenomen in Heerlen en ging volledig in het beroepsonderwijs werken. In mijn tweede jaar mocht ik me al bezig gaan houden met het ontwikkelen van een nieuwe opleiding Paraveterinair. Het onderwijs biedt me nu nog steeds kansen om in de geest van mijn studie dingen te ontwikkelen en zaken te coördineren. Ik ben er toevallig ingerold, maar heb mijn passie hier wel gevonden!”

Hart voor het onderwijs

“Had iemand me op 18-jarige leeftijd gezegd dat ik in het onderwijs terecht zou komen, dan had ik me er toen nog geen voorstelling van kunnen maken. Nu ben ik een onderwijzersmens in hart en nieren. Werken met studenten vind ik ontzettend mooi. Dat had ik van tevoren niet kunnen bedenken. Mijn onderwijs carrière begon als passie voor mijn vak. Maar gaat nu verder dan dat. Het is geweldig om te zien dat ik studenten iets mee kan geven. Soms hebben ze een ‘schop onder hun kont’ nodig om in beweging te komen. Een ander heeft een moeilijk jaar en die bied je een luisterend oor. Ik herken mezelf soms in mijn studenten. Diep van binnen zit nog altijd die *stille Willy* van vroeger. Studenten die in het eerste jaar verlegen binnenkomen, laat ik zien dat ik daar ook tegenaan liep. Met trots zie ik ze een paar jaar later, in mijn rol als stagebegeleider, achter de balie staan of begeleiden ze zelf vol vertrouwen en passie nieuwe stagiairs.”

Mijn onderwijsroute

“Nu is de wetgeving omtrent het aan de slag gaan in het onderwijs en het behalen van een pedagogisch graad, veranderd. Daarom heb ik zelf vorig jaar mijn pedagogisch-didactisch-getuigschrift gehaald. Ik heb daarmee eyeopeners en nieuwe handvatten meegekregen. Dat is heel waardevol voor mij geweest. De maatschappij is veranderd en daarom moet je ook in het onderwijs in ontwikkeling blijven. Digitalisering en samenwerken met het bedrijfsleven zijn hier voorbeelden

hervan. Een goede samenwerking met de stagebedrijven en open staan voor feedback uit de praktijk en ook van de studenten is daarbij van belang. Evenals samen kennis delen met andere docenten Paraveterinair. Dat alles om aansluiting te vinden met de praktijk om zo onze studenten klaar te maken voor hun toekomst. Het vak is in basis niet veranderd, maar er wordt steeds meer verwacht van onze studenten qua verantwoordelijkheid en zelfstandigheid en daarvoor wil ik ze klaarstomen.”

Toen en nu

“Het lijkt helemaal nog niet zo lang geleden dat ik startte bij CITAVERDE. Maar de tijden zijn wel heel erg veranderd. We kennen nu passend onderwijs en dat brengt weer andere dynamieken met zich mee. Tegenwoordig is er veel afleiding voor jongeren. Ik neem mijn petje af voor ze. Zeker als ik ze dan in de praktijk zie. Ze maken een ontwikkeling door en staan daar hun mannetje in die commerciële wereld, met divers pluimage aan klanten en dierenartsen. Dat drijft mij in het onderwijs. Het mentoraat is voor mij het mooiste deel van mijn vak. Mijn beeld op het onderwijs is door mijn eigen ervaring enorm veranderd. Waar ik het eerste jaar nog de intentie had om er een jaar te blijven, wil ik er niet meer weg. Het is goed dat ik die stappen heb doorgemaakt. Ik ben ontzettend blij met de kansen die ik krijg, dat ik heb mogen groeien in het onderwijs. Dat zo goed bij mij past en waar ik me thuis voel.”

Vraag je je ook af of het onderwijs bij je past? Dan heeft Petra nog een tip voor je. “Onderzoek die stap goed. Kies je ervoor, voel je er allereerst thuis. Gun je zelf de tijd om te groeien in de rol als docent. Heb vertrouwen in je bagage die je hebt vanuit je vak. Dat is heel erg belangrijk, zeker in het mbo. In het begin was ik enorm gefixeerd op de lesvoorbereiding. Dat moet ook. Maar het is meer dan dat. Durf fouten te maken en wees jezelf, dat is mijn belangrijkste advies.”